

Posudek bakalářské práce Elišky Novákové

„Het promoten van de Nederlandstalige literatuur in de Tsjechische Republiek na 1989“

Autorka práce si dala za cíl zmapovat propagaci nizozemsky psané literatury v České republice po roce 1989. Je to cíl poměrně nelehký, neboť k němu neexistují žádné konkrétní publikace a autorka se musela do značné míry opírat o vlastní rešerši. Tohoto úkolu se na bakalářské úrovni zhostila velmi zodpovědně, ačkoli její závěry nejsou vždy úplně správné.

Po úvodu do práce věnuje autorka kapitolu druhou knižnímu trhu a českým nakladatelstvím, přičemž se opírá především o publikaci Lucie Smolka Fruhwirtové *Recepte nizozemské literatury v českém literárním kontextu let 1945-2010*. Tato publikace autorku uvádí do kontextu, ale později bohužel i trochu svádí z cesty, neboť se místy místo propagaci literatury věnuje její recepci, což není předmětem práce.

Ve třetí kapitole se autorka zaměřila na činnost Sdružení pro nizozemskou a vlámskou kulturu *Ne-Be*, které jistě sehrálo v propagaci literatury (a kultury obecně) z Nizozemska a Flander nemalou úlohu. Jako zdroj pro zmapování činnosti organizace zvolila bulletin *Ne-Be*, v němž se nacházejí články o proběhnutých aktivitách. Tyto články autorka bohužel až příliš podrobně obsahově reprodukuje, což dodává práci na objemu, ne však na sdělnosti. Pokud jde o činnost neziskových organizací, opomněla zde autorka také zmínit vznik a existenci olomouckého Erasmiana.

Čtvrtou a pátou kapitolu věnovala literárním večerům v divadle Archa, které je nizozemské a vlámské kultuře obecně velmi nakloněné. A také významným literárním akcím jakými jsou veletrh Svět knihy, evropská Noc literatury a významný festival Prague Writers' Festival. Tyto akce zevrubně popsala a vyvodila správné závěry.

V šesté kapitole se zaměřila na literární periodika, která věnovala větší či menší pozornost nizozemsky psané literatuře ať již v tematických číslech, nebo v přílohách. Zde došlo opět ke zbytečně podrobnému reprodukování obsahu článků a navíc zůstala nezodpovězená klíčová otázka: Proč tato periodika věnovala celá čísla či rozsáhlé přílohy právě nizozemské či vlámské literatuře a potažmo kultuře? Zde bylo třeba učinit dotaz jednotlivým redakcím.

V sedmé kapitole autorka popisuje způsob rešerše, kterou prováděla u nakladatelů a nizozemského literárního fondu *Nederlands Letterenfonds*. Sestavení dotazníků je velice pečlivé a cílené. Závěry vyvozené z odpovědí jednotlivých respondentů jsou správné.

Právě tento výzkum, který lze v doslovné reprodukci nalézt v přílohách, je velice cenným zdrojem pro další řešerši. Autorka jej provedla zcela samostatně a podařilo se jí nashromáždit významné množství cenných údajů.

Práci bych kromě příliš rozsáhlých opakování obsahů článků vytkla také jazykovou nedbalost. Nizozemština je na velmi slušné úrovni, ruší ji však velké množství překlepů, které se objevují hojně i ve jménech a to dokonce i v českých přílohách práce.

Navzdory těmto výhradám si cením samostatnosti při řešeršní práci a navrhuji známku C – velmi dobře.

V Olomouci, 23. května 2013

Mgr. Veronika ter Harmsel Havlíková, Ph.D.